

Paweł Lechowski

Status rzeczywistości w filmie „Matrix”. Traktat wirtualno-filozoficzny.

What's it's absolutely true ?

1. Określmy najpierw znaczenia pojęć. **Status** – położenie, pozycja, stan, miejsce w czymś, status społeczny – miejsce w społeczeństwie. Rzeczywistość czyli byt istniejący; zbiór wszystkich rzeczy. „Matrix” – australijsko-amerykański film science fiction, pierwszy z trylogii filmowej o tej samej nazwie, napisany i wyreżyserowany przez Larry’ego i Andy’ego Wachowskich.

2. Czym jest rzeczywistość w dziele sztuki ? Heidegger pisze: „Rzeczywistość dzieła określa się od strony tego, co udziela się w dziele, od strony dziania się prawdy.” (Heidegger, *Drogi lasu*, s. 40). W dziele sztuki odkłada się prawda, sztuka jest formą w jakiej prawda zdobywa sobie egzystencję.

3. Czym jest konstrukcja rzeczywistości ? Czy to konstrukcja rzeczywistości ? Czy rzeczywistość jest kulturowo-materialnymi warunkami życia?. <http://www.ptta.pl/pef/pdf/b/byt.pdf>

Na czym bardziej się skupić na zagadnieniu treściowego uposażenia bytu czy zagadnienia istnienia ? Gdyby chodziło o zagadnienie istnienia temat brzmiałby status metafizyki.

Wobec tego rzeczywistością poznawalną nie jest „sam w sobie” świat rzeczy, ale nasze przedstawienia tego świata. To, co jest rzeczywiste, może być rzeczywiste tylko w postrzeżeniu. Wobec tego rzeczywistość i rzeczywistość postrzegana istotnie znaczą to samo. Rzeczy zewnętrzne, ciała są rzeczywiste jedynie w naszym postrzeżeniu i dzięki niemu. Jeśli nie są „przedstawione”, to nie są czymś rzeczywistym, po prostu są niczym. Stąd tak rozumiane przedmioty są zjawiskami, albowiem ich bytowanie polega na tym, że się ukazują (zjawiają).

To podmiot wyznacza tak rozumianą przedmiotową „rzeczywistość”. Albowiem to ode mnie zależy, „co mogę” poznawać, gdyż to ja-podmiot tworzę przedmiot poznania. Warunkiem poznania jest bowiem a priori podmiotu poznającego w postaci jego apriorycznych kategorii. Cały więc dramat filozoficznego poznania został sprowadzony do świadomości, która jest władna kreować dla siebie przedmiot wartościowego poznania. A człowiek został odcięty od rzeczywistości w swoim realistycznym poznaniu. Jeśli bowiem nie poznaję świata osób i rzeczy, a jedynie poznaję „moje poznanie” świata osób, to właściwie jaki mam dostęp (w poznaniu prawdziwościowym, sprawdzalnym) do rzeczywistości? Zostaliśmy w ten sposób ostatecznie zamknięci w platońskiej „jaskini świadomości”, w której i poznanie zmysłowe, i poznanie intelektualne świata realnego zostało radykalnie uniemożliwione, gdyż to, co poznajemy, jest konstruktem naszego poznania. Pole świadomości, jako pole filozoficznego myślenia, przesłoniło zupełnie samą rzeczywistość oraz jej poznanie i wyjaśnianie. <http://www.ptta.pl/pef/pdf/b/byt.pdf>

4. Czyżbyśmy zawsze mieli do czynienia nie rzeczywistością ale tej rzeczywistości wrażeniem ? Racje może mieć subiektywizm Locke’a i Kanta.

5. Muszę znaleźć przestrzeń regularnej socjalnej ontologii. Szukam regularnej socjalnej rzeczywistości alb wirtualności. Wirtualność nie dysponuje dostatecznym poziomem ontologiczności. Czy może być alternatywą socjalnej rzeczywistości ?

6. Wirtualny to nadrealny ? Z tym, że średniowieczna łacina pod pojęciem *virtus* miała na myśli nadprzyrodzoną istotę anioła, sprawy w których demonstrowane są cuda, siłę ruchu,

potencjalność (w formie *in virtuae*); wojsko, lekarstwo, *virtutificatio* – przedstawianie cudów, *virtutificio* silny. *Virtus* antyczny heroizm, średniowieczna świętość, święty rozszerzenie semantycznego spektrum. Potencjalność przeszła do języków nowożytnych *virtuel* znaczy to co funkcjonuje jako siła, moc ale bez aktualnego efektu np. *chaleur virtuelle* – wirtualna ciepłota, *intention virtuelle* – wirtualny zamiar; skąd się *Virtuosis* - wirtuozowski

7. Co to jest Matriks ? Matryca wirtualnej przestrzeni. Zielone liczby uszeregowane i przesuwające się na czarnym tle.

8. Czy u ludzi urodzonych w Syjonie byli rodzice?

9. Jak określić status rzeczywistości ? Pierwszy sposób polega na prześledzeniu historii i dotarciu do jej początku. Neo reinkarnacja człowieka, który pierwszy naruszył prawa Matriksu. Czy złożony program komputerowy napisany przez maszyny ze sztuczną inteligencją może stanowić prawa? Można także stwierdzić, że Matriks, nie jest źródłem ani nie ma nic wspólnego ze światem rzeczywistym, w którym ludzie walczą z maszynami.

Istnienie świata nierealnego jest następstwem istnienia maszyn. Drugi sposób polega na ustaleniu ontologicznego statusu rzeczywistości.

10. Przede wszystkim należy stwierdzić, że w filmie nie występuje żaden demon ani diabeł od którego zależałaby realność. Nie ma także demiurga, który wpływałby na byt rzeczy realnych. Stąd można wnosić, że istnienie nierealnego świata i jego status zależy od świata realnego. Status nierealności Matriksa istnieć będzie dopóki maszyny będą realizowały zadane im oprogramowanie, którego celem jest jak wiadomo takie wpływanie na ludzki mózg, jego stymulowanie, aby stworzyć w nim obrazy realistyczne, symulację rzeczywistości.

11. Ontologiczny status nierealnego świata nie jest trwały, ponieważ zależy od obiektów realnego świata. Zatem na fundamentalne ontologiczne pytanie co było pierwsze ? Opowiadam pierwszy był w Matriksie świat realny. Postawmy drugie pytanie? Co poznajemy idee czy rzeczy realne?

12. Tutaj pojawia się platoński problem nazwijmy go; „pierwszego człowieka”. Ktoś musiał jako pierwszy wyrwać się z Matriksu albo nigdy do niego nie wejść. Zauważmy, że główny bohater wiedział, że coś z tym światem (Matriksa) jest nie tak.

Przed wyborem tabletki Morfeusz mówi do niego:

00:27:11:Nie umiesz tego wytłumaczyć, ale czujesz to.
00:27:15:Czułeś to przez całe swoje życie.
00:27:18:Czujesz, że z otaczającym cię światem jest...
00:27:21:...coś nie tak. Nie wiesz co, ale to coś tam jest.

13. Mamy do czynienia z dualistycznym punktem widzenia. Dualizm Matriksa, składa się ze świata iluzji, sztucznego świata maszyn z jednej i świata realnego, w którym toczy się wojna maszyn z ludźmi.

14. Oba te światy jak już pisałem, mają różne przyczyny i różny ontologiczny status. Jednakże takie postawienie sprawy statusu rzeczywistości w Matriksie jest zbyt proste. Matriks stawia problem znany filozofom z pytania jaki jest świat w sensie poznawania go ? Króluje w nim monizm czy dualizm. Film stawia nas przed tym dylematem. Dualistyczny obraz świata i dualistyczny status rzeczywistości nie jest taki oczywisty, zważywszy na kwestię śmierci. Śmierć w Matriksie powoduje śmierć w realnym świecie i wiadomo, że na odwrót też się tak dzieje. Kolejnym problemem filmu, podważającym ostry dualizm światów, jest miłość i wolna wola. Miłość ma moc wskrzeszania zarówno w świecie realnym, jak i cyfrowym. Neo może zmieniać zasady Matrixu stosownie do swojej woli.

15. Żyjąca w świecie cyfrowym wyrocznia przewiduje wydarzenia zachodzące w realnym świecie. Wyrocznia: czyli kto kontroluje życie Neo

— Posłuchajcie o innych jeszcze sprawach, aby ci z was, którym tak się podoba, tym bardziej nie wierzyli, że mam szczególną łaskę u bogów. Otóż gdy swego czasu w Delfach Chajrefont w obecności licznej gromady świadków zasięgał o mnie wyroczni, odpowiedział Apollon, że nie ma wśród ludzi szlachetniejszego, sprawiedliwszego i rozumniejszego ode mnie człowieka.

16. Wszystko to wskazuje na nie do końca określony status rzeczywistości w tym filmie, rodzi podejrzenie, że coś jednak łączy oba światy. Tym czymś wydaje być rozum, ponieważ jedynie on od zawsze miał możliwość kreowania obrazów niezwiązanych z rzeczywistością, ale co istotne – na tę rzeczywistość wpływającą.

17. Celem działania buntowników jest prawda. Rozum dąży do prawdy bez względu czy dzieje się to w świecie realnym czy w świecie iluzji. Można nawet powiedzieć, że łatwiej mu jest w świecie nierealnym, ponieważ człowiek może kumulować w nim swoją wolę bez ograniczeń jakie stwarza świat realny.

18. Jaką wybrać tabletkę czerwoną czy niebieską ?

19. Umysł w więzieniu – mit platoński Morfeusz do Neo: byłeś urodzony w więzieniu swojego rozumu.

00:28:21: Taką, że jesteś niewolnikiem, Neo, jak każdy inny...

00:28:25: ...urodzony w więzieniu, nie mogąc czuć,...

00:28:28: ...smakować, czy dotykać.

00:28:32: Jesteś więźniem swojego umysłu.

00:28:41: Niestety, nikomu nie można wytłumaczyć,...

00:28:44: ...czym jest Matrix.

00:28:50: Musisz zobaczyć go na własne oczy.

00:29:01: To twoja ostatnia szansa.

00:29:04: Po tym nie będzie już odwrotu.

00:29:07: Jeśli weźmiesz niebieską pigułkę, wszystko się skończy,...

00:29:10: ...obudzisz się w łóżku i będziesz wierzył w co chcesz.

00:29:13:Jeśli weźmiesz czerwoną, a pokażę ci...
00:29:16:...jak głęboka jest królicza nora.
00:29:31:Pamiętaj. Mogę ci zaoferować prawdę i tylko prawdę.
00:29:35:I nic ponadto.

00:42:41:Istnieją niekończące się pola,...
00:42:46:...gdzie ludzie już się nie rodzą.
00:42:49:Ludzi się uprawia.
00:42:58:Długo nie mogłem w to uwierzyć.

20. Wyjście Neo na światło podobne do wyjścia więźnia z platońskiej. Tyle, że realność, którą odkrył Neo niepodobna jest do pięknego świata idei. Okrywa, że realność to zbrodniczy świat przeniknięty wojną ludzi z maszynami. Życie w nim podtrzymywane jest na minimalnym poziomie i na dodatek znajduje się pod stałym zagrożeniem.

21. W swojej alegorii Platon postawił tezę, że swoboda i szczęście zależy od wiedzy i realności. Człowiek może mieć subiektywne doświadczenie wolności i szczęścia pozostając niewolnikiem. Jeśli człowiek mówi „Jestem szczęśliwy” to wygląda jak by mówił „Jestem zdrowy” czując się w tym momencie absolutnie zdrowo, ale przecież tak do końca nie wie czy jest zdrowy, czy właśnie teraz nie pojawił się u niego groźny rak. Szczęście zależy od poznania prawdy, w tym prawdy o sobie i o obiektywnym świecie. Czy świat satysfakcja i zadowolenie, brak refleksji, człowiek-baterijka. Status iluzorycznej rzeczywistości daje fałszywe poczucie szczęścia. Gdyby tak było ludzie masowo braliby narkotyki. Samookłamywanie się. Subiektywność szczęścia. Szczęście to zadowolenie = wybór Szyfranta. Ludzie którzy oglądają celebrytów są szczęśliwi.

22. Fundamentalne kategorie świata w Matriksie. W „Matriksie” formułują się charakterystyczne dla metafizyki pytania zaczynające się na „co”. Co to jest realność? Co to jest osobowość?, Co łączy rozum i ciało, wolę i przeznaczenie? Metafizyka Matriksa, której miało nie być, składa się z ogólnych kategorii określających status rzeczywistości.

23. Kategorie widzialności i realności są w Matrixie nazywane światem realnym i światem wirtualnym, przy czym ten ostatni nazywa się też światem iluzji.

00:28:08:To świat, który wciśnięto ci w oczy,...

00:36:02:Dlaczego bolał **mnie oczy**?
00:36:05:Nigdy ich nie używałeś.

00:43:01:Ale zobaczyłem je na **własne oczy**.
00:43:07:Widziałem, jak rozpuszczają ludzi, by się nimi żywić

24. Pierwsza definicja Matrixa – Morfeusza.

00:43:20:Czym jest Matrix?
00:43:26:To generowany komputerowo świat snów.
00:43:29:Stworzony po to, aby sprawować nad nami kontrolę,...

25. Pojęcie rzeczywistości. Główne wyjaśnienie. Program lokalizacyjny rozmowa w samochodzie.

00:31:32: Miałeś kiedyś taki sen Neo, ...
00:31:35: ...który wydawał ci się rzeczywisty?
00:31:38: Co gdybyś nie mógł się obudzić?
00:31:41: Jak byś odróżnił sen od jawy?
00:31:47: - To nie może być. |- Być jakie?
00:31:50: Rzeczywiste?

Pierwsze spotkanie z Morfeuszem.

00:35:18: Witam, w rzeczywistym świecie.
00:35:23: Dokonałiśmy tego, Trinity. Znaleźliśmy go.
00:35:26: - Mam nadzieję, że się nie mylisz. |- Nie. Ja to wiem.
00:35:37: - **Czy ja nie żyję?** |- **Wręcz przeciwnie.**

26. Rozmowa w białym pokoju.

00:40:03: Twój wygląd jest teraz, jak to nazywamy, ...
00:40:06: ...projekcją samego siebie jaką dotąd znaliśmy.

00:40:13: - To nie jest rzeczywiste? |- Co jest rzeczywiste?
00:40:16: Jak zdefiniowałbyś - "rzeczywiste"?
00:40:20: Jeśli mówisz o tym, co możesz poczuć, powąchać, ...
00:40:23: ...spróbować, zobaczyć, ...
00:40:27: ...to mówisz o elektrycznych impulsach ...
00:40:30: ...interpretowanych przez mózg.
00:40:34: To jest świat jaki znasz.
00:40:38: Świat jaki istniał pod koniec XXI wieku.
00:40:43: Istnieje teraz tylko jako część neurointeraktywnej symulacji, ...
00:40:46: ...którą nazywamy Matrix.
00:40:54: **Żyłeś w świecie snów, Neo.** Objasnia Morfeusz
00:40:57: Oto świat, jaki istnieje dzisiaj.

27. Euforia i samoświadomość. Maszyny wykorzystują ludzi jako źródło energii. Z tej rozmowy, a także z innych epizodów filmu wynika, że nie ma żadnych innych światów poza parą: realny – nierealny. To oznacza, że wszystko co realne nie jawi się jako nierealne, a to co nierealne nie jest realne. Innymi słowy każdy obiekt jest albo realny albo nierealny. To są dwie najbardziej ogólne kategorie bytu w Matriksie. Ich korzenie sięgają do Parmenidesa, który powiedział: byt jest niebytu, nie ma. W tym miejscu autorzy filmu w ślad za myślą zachodniej filozofii dokonują wyboru na rzecz Parmenidesa i Kartezjusza, odrzucając tym samym kierunek platoński, który wątpił w rzeczywistość faktycznego świata.

28. Mamy jeszcze dwie kategorie pomocnicze: rozumne i nierozumne. To co rozumne w Matriksie wychodzi z rozumu człowieka, którym może być rozum każdego człowieka, a więc Neo, Morfeusz ale też widz, czyli każdy z oglądających. Nierozumne obejmuje z kolei wiele rzeczy: komputer, statek Morfeusza, broń. Jednakże taki podział byłby zbyt prosty i nie

odpowiadający Matriksowi, ponieważ mamy jeszcze trzecią podkategorię rzeczywistości, a mianowicie człowieka, którego śmierć w Matriksie pociąga za sobą śmierć w realnym świecie ponieważ tak jak to wyjaśnia się w filmie, ciało nie może żyć bez rozumu.

00:55:34:Ciało nie może żyć bez umysłu.

29. Badając status rzeczywistości w Matrixie doszliśmy do wniosku, że jest ona parmenidejska, składa się bowiem z dwóch kategorii: rzeczywistości i nierealności, z uwzględnieniem tego, że rzeczywistość jest rozbudowana w kierunku nierealności.

00:41:13:Witam na pustyni rzeczywistości.

00:55:26:Twój umysł czyni to rzeczywistością.

00:55:30:Jeśli się zginie w Matrixie, to naprawdę się umiera?

00:55:34:Ciało nie może żyć bez umysłu.

30. Czy nierealność może być realna? Znowu samowiedza i samopoznanie.

01:08:44:Matrix nie powie ci naprawdę kim jesteś

31. Szyfrant (*Cypher*) jest tym kto się uzależnił do Matriksa. Demonstruje jak pociągająca może być ignorancja. Można mu współczuć, ale co zrobilibyśmy my na jego miejscu?

01:03:51:Wiem, że ten stek nie istnieje.

01:03:55:A gdy go włożę do ust, Matrix powie mojemu...

01:04:00:...mózgowi, że jest on soczysty i smaczny.

01:04:07:Po dziewięciu latach wie pan czego się nauczyłem?

01:04:19:Ignorancja jest radosna.

Czy zabiliśmy przyjaciół?

01:28:56:Uważam, że Matrix może być bardziej rzeczywisty.

01:29:01:Wszystko co zrobię, to wyciągnę wtyczkę.

01:29:06:Zobacz, jak Apoc umiera.

01:29:10:Trinity!

01:29:14:Nie!

01:29:14:Witam w rzeczywistym świecie

32. Nowa rzeczywistość jest pociągająca nie tylko dla Neo, który poszedł za białym króliczkiem Alicji w krainie czarów.

00:26:24:Wyobrażam sobie, że czujesz się jak Alicja,...

00:26:27:...po wpadnięciu do króliczej nory, hmm?

33. Agent Smith w rozmowie z Morfeuszem. Druga prawda o Matriksie. Świat musi być niedoskonały i naznaczony cierpieniem.

01:32:29:Ale ludzie potrzebują wszelkich...

01:32:32:...niewygód znanych z przeszłości.

01:32:35:W idealnym otoczeniu nie wierzyli...
01:32:39:...w jego istnienie i budzili się.
01:32:43:Dlatego przeprogramowaliśmy Matrixa...

01:39:48:Będę z tobą szczery.
01:39:57:Nienawidzę tego miejsca.
01:40:02:Tego ZOO, tego więzienia,...
01:40:06:...tej rzeczywistości, czy jak to nazywasz

Czy można wierzyć w postęp ?

34. Czytelniku sprawdź czy znajdujesz się w Matriksie dokładnie teraz ?

Hipoteza Matriksa głosi, że człowiek może całe życie przeżyć wśród iluzji wywołanych stymulacją mózgu pasywnego i nieruchawego indywiduum. To ty byłeś w moim komputerze?

Jak to zrobiłeś?

00:10:42:Teraz, mogę ci tylko powiedzieć,...
00:10:45:...że jesteś w niebezpieczeństwie.
00:10:48:- Przyrowadziłam cię tu, aby ostrzec. |- Przed czym?
00:10:52:- Oni cię obserwują Neo. |- Kto?

35. Pierwszy raz pytam jakie jest podstawowe pytanie ? Scena w klubie. Idą po niego rozmowa Trynity z Noe . Jestem nikim mówi Noe. Thomas Anderson: aresztowane, przesłuchanie, gestapo.

00:11:27:Szukałam odpowiedzi...
00:11:30:...na pytanie, które cię tu przywiodło.
00:11:37:Wiesz, jakie to pytanie?
00:11:42:Czym jest Matrix?
00:11:45:Odpowiedź jest gdzieś tam, Neo. Czeka na ciebie.
00:11:51:I znajdziesz ją, jeśli będziesz tego chciał.

36. Odróżnienie świata od snu. Robak pluskwa. Pierwsze przebudzenie. Spotkanie z Morfeuszem, który wie więcej. Morfeusz pyta się Noe czy wierzy w przeznaczenie ? Ma wybór. Czerwona tabletkę to Cudowny Świat, Niebieska obudzi się. Łyka czerwoną bo chce tylko prawdy. Jedzenie to wchłanianie świata. Świat jest jakiś dziwny. Matriks jest wokół nas. Kto zginie w Matrixie ten umiera. Ciało nie może żyć bez umysłu. Macierz przysłoniła prawdę . Czy ja umarłem ? - nie narodziłeś nie na nowo słyszy odpowiedź. Wiara w przemianę. Walka maszyn z ludźmi Ludzie są wykorzystywani jako akumulatory do maszyn.1999 2199. Nowa definicja - Matriks to władza która potrafi rządzić żeby zmienić ludzi w akumulator.

37. Kolejne przebudzeniu po tym ja się dowiedział o Matrixie. Statek Nabuchodonozor (oryg. ang. Nebuchadnezzar lub Neb).

38. Znowu to pytanie - **Co to jest rzeczywistość ?** S.I. sztuczna inteligencja. Dzięki Matriksowi miliony ludzi żyje spokojnie. Rozmowa Agenta Smitha z Morfeuszem
Ludzie są jak wirus chcą opanowywać coraz to nowe terytoria. Nazwa się agent Smith
Perfect World to cywilizacja maszyn. Ewolucja słabych. Mieliście swój czas.
39. Poznaj siebie po łacinie. Nad drzwiami kuchni, w apartamencie Wyroczni widnieje napis „Temet nosce”, oznacza on „poznaj siebie”. Autorem tych słów jest Plutarch, pisarz starożytnej Grecji.
39. *Fre you main*. Nie łyżkę trzeba trzeba zgiąć a siebie. W scenie z łyżką użyto dwóch łyżek: normalnej i komputerowej (ta druga się wygina). W łyżce normalnej widać odbicie ekipy filmującej scenę. Być wybranym to być zbawionym. Miłość pokona śmierć – końcowy pocałunek. Kolejna definicja Matriksa - manifest o świecie, w którym wszystko jest możliwe.
40. Heraklit. Słuchając nie mnie, ale logosu, słusznie jest głosić, że wszystko stanowi jedność. (D 50). PRL istniał tylko 44 lata, a zdążono odbudować cały kraj, nowy system istnieje 26 lat i... 2 miliony ludzi uciekło z kraju, mieszkanie kosztuje 30 lat kredytu, praca stała się dobrem luksusowym, jeżeli ci za nią zapłacą.
41. Morfeusz stronnik redukcyjnego materializmu. Materializm redukcyjny: wrażenia, pragnienia, myśli = typy pobudzeń mózgu. Redukcja np. temperatura = średnia energia kinetyczna. Zasada pracy Matriksu jest następująca: żeby zobaczyć dany obraz mózg musi być w odpowiedni sposób pobudzony. Każdy obraz w mózgu odpowiada jakiejś kombinacji połączeń neuronalnych. Matryca ma posiada wszystkie kombinacje. Potrzeba kombinacji np. jazdy samochodem - to ją Matriks wywołuje itp. To jest pozycja redukcyjnego materializmu. Każde doświadczenie można zredukować do odpowiedniego stanu mózgu. Na czym polega błąd myślenia „redukcyjnego” w Matriksie?
42. Czy wszystkie rozumowe pojęcia i stany psychiczne można określić w terminach fizyki. Obraz rozumu to stan materii. Ale jeśli stany mózgowie to nie to samo co stany świadomości czy możliwe jest funkcjonowanie Matriksu. Świadomość podmiotowa. Na czym polega błąd myślenia eliminacyjnego?, że w ogóle nie ma stanów psychicznych? Jest tylko doświadczenie działające jak zmysły uniwersalna iluzja. Świadomość może funkcjonować bezpodmiotowo. Albo odwrotnie: Matriks też jest podmiotem, jest subjektem wirtualnej kolektywnej świadomości.
43. Kant uczy zarządzania Matriksem. Kant jest specem od realności. Obiektywne właściwości opierają się na subiektywnych ludzkich projekcjach. Kto oszukuje ludzi ? Nie jest to demon kartezjański, ale to sam człowiek ma sposobność, wolę i uczynki, żeby ograniczać sobie i innym ludziom wolność życia w świecie. Realność doświadczenia ma w

sobie coś z moralności, nie można jej udowodnić naukowo należy w nią wierzyć. W rzeczywistości przestrzeni euklidesowej nie można zgiąć łyżki siłą woli. Wierzymy, że w tej przestrzeni działają siły determinujące obraz rzeczywistości, jako coś odrębnego od nas. Co jednak będzie, kiedy przyjmimy, że podmiot, przedmiot i to co leży między nimi jest jedną substancją, trajektem. Wtedy „ja” nie jest izolowane, ale połączone z kolektywną świadomością i nieświadomością (tą od Junga), którym na imię Matriks.

00:45:14:Kiedy stworzono Matrixa, urodził się człowiek,...
00:45:18:...który mógł zmienić co tylko chciał.
00:45:25:To on nas wyzwolił.
00:45:32:Powiedział prawdę.
00:45:36:Tak długo jak istnieje Matrix,...
00:45:39:...ludzie nigdy **nie będą wolni**.
00:45:45:Kiedy umarł, wyrocznia przepowiedziała jego powrót.
00:45:50:I że zniszczy Matrix.
00:45:54:Wygra wojnę i uwolni ludzkość.

44. Idea zbawienia Neo jako zbawiciel, ludzi oszukuje nie demon, ludzie sami siebie oszukują i tworzą świat iluzji. Nikt nie uratuje ludzi jeśli sami tego nie uczynią. Idea samosowobodzenia. Niewolnicy mogą się uwolnić tylko wtedy jeśli sami będą o to walczyć. W innym przypadku znowu popadną w kolejną niewolę. Odwrotnie niż u Platona, wolność przychodzi od wewnątrz.

00:56:59:Musisz zrozumieć, że większość z tych ludzi...
00:57:02:...nie jest gotowa na odłączenie, bo wielu...
00:57:05:...z nich uzależniło się od tego systemu...

45. Wola określa cel. Cel nie może być osiągnięty w ramach „realności” teraźniejszego dnia, nawet jeśli to dzieje się w świecie najbardziej cywilizowanym, to fascynacja tym światem uniemożliwia realizację woli.

46. Matriks jako metafora świata. Matriks stawia pytania, ale odpowiedź na nie wymaga pojmowania istoty realności. Jeżeli wierzymy tylko w realność to dlaczego oglądamy filmy? Jeśli zawczasu wiem, że historia jest wymyślona to dlaczego wzbudza ona u nas emocjonalne refleksje? Statusy rzeczywistości w Matriksie wzajemnie przechodzą jeden w drugi, a nawet zlewają się w jeden strumień wyobrażenia. Weszliśmy w świat albo pozwolimy wejść temu światu w nas. Mamy żyć czy zbierać informację o świecie. Gdybyśmy robili tylko to drugie nigdy nie starczyłoby nam czasu na życie. Dlatego posługujemy się niepełną informacją i swoją wyobraźnią, która uzupełnia ten niedoskonały obraz świata.

47. Tabela statusów rzeczywistości w Matriksie

Status rzeczywistości	O ₁ rzeczywistość	O ₂ fenomen rzeczywistości	O ₃ wirtualna rzeczywistość
	Rzeczy same w sobie	Fenomen rzeczy samych w sobie	Zbiorowa nieświadomość społeczna
Subiekt wirtualnej rzeczywistości	X	Program komputerowy „zielony ekran”	Scena w dziupli. w pracy, walki z agentami, Swoboda od realnego, swoboda od czasu, przestrzeń mitologiczna i magiczna Sceny skoków, upadków, wzlotów
Subiekt realnego świata	X	Scena kolumn z ludzkimi kapsułami Sceny na statku	Sceny w białym pokoju
Zbiorowa nieświadomość społeczna jako subiekt	X	Mit Matrixu Scena końcowa	Sfera kolektywnej fenomenalności wyglądającej na prawdziwą konstrukt przestrzeni socjum
	Sfera transcendencji	Sfera immanencji	sfera transcendencji wirtualnej

48. Dążenie do transcendentnego zamienia się na dążenie od wewnątrz empirycznej sfery immanencji. Charakterystyczne dla Matriksa jest to, że w sferze realnej nie ma faktycznie społecznego bytu jakiejś socjalnej rzeczywistości, poza tymi stosunkami społecznymi, które układają się między członkami statku, a przecież i one są na swój sposób zdegenerowane. Nie

mniej jest to jakaś postać socjalnej rzeczywistości, na którą bohaterowie narzekają (jedzenie), ale nie mogą jej zmienić.

49. Szyfrant jest bohaterem, który deklaracyjnie odrzucał życie w Matriksie, jednak faktycznie ukrywał swoje pragnienie do Matriksa. Kto rządzi w Matriksie. Jest w nim jakaś wielka siła, większa możliwość akcji.

50. Status ontologiczny sfery wirtualnej w Matriksie zasadza się na technice konstruowania transcendentnego w ramach samego immanentnego czyli empirycznego bytu i socjalnej rzeczywistości.

51. Mamy do czynienia z jakimś drugim światem, w którym magiczne możliwości są bezgraniczne. Status ten nie jest przypadkowy, ani okazjonalny, wygląda na świat o kolektywnej fenomenalności, nie wyglądający na „sztuczny”, nieprawdziwy. Zwierciadło, w którym może siebie obejrzeć techniczna cywilizacja. Konstrukcja fenomenu socjum, „lepszego” niż był w rzeczywistości.

52. Przejście pojęcia „Matriksu” pod skrzydła nauki, jego naukowa mitologizacja, jedno ze znaczeń to symulacja, modelowanie. To znaczenie upodobała sobie technika komputerowa. Wraz z rozwojem sieci komputerowych ARPAnet w Internet i przyjęciem nowego sposobu swobodnego dostępu do sieci – protokołu WWW (World Wide Web) słowo wirtualne przyjęło znaczenie wirtualna rzeczywistość.

53. Znaczenie wirtualny nie kojarzyło się z maszynami i komputerami, chociaż to one zabezpieczały jego funkcjonowanie. Dopiero kiedy weszły do użycia komputery domowe i stały się przedmiotami powszechnego użytku, wirtualna rzeczywistość straciła swoją ekskluzywność, w dyskursie dnia codziennego zaczęła oznaczać wszystko co „zachodzi w komputerze” albo „z pomocą komputerów”.

54. Podsumowując : słowo wirtualny oznacza jednocześnie

- faktyczny, działający, istotnie widzialny, realny (a nie formalny) np. *virtual rules a country* faktycznie rządzący krajem
- fiz. możliwy, *virtual velocity* efektywna szybkość
- pozorny, fałszywy, urojony - fokusowy wyobrazeniowy, *virtual image* – fałszywe wyobrażenie
- tech. efektywny *virtual rating* – moc efektywna

55. Leksema: *wirtualność* się rozprzestrzeniła we współczesnym języku.

56. W filozofii zaakceptowano nowe znaczenie słowa wirtualny jako przestrzeń zbudowana środkami nowej komunikacji, przykład świata postmoderny, przez to pojęcie wirtualny uzyskało status pełnego obrazu świata.

57. Zatem jaki jest ontologiczny status Matriksu ? Stricte komputerowy ? czy wychodzący poza komputery nabierający cech statusu ontologicznego. Pozycja wirtualności , miejsce zajmowane w ontologii czyli nauce o bycie:

- wirtualność jest sposobem wyjścia z rzeczywistości,
- wirtualność też jest rzeczywistością , niejako nadrealnością ponieważ obiekty, subiekty oraz realnej między nimi są w niej przyczynowo powiązane z bytem realnym, innymi słowy.

58. Wirtualna rzeczywistość Matriksu jest oddzielona ontologicznie od podstawowej, ale równoprawna w odniesieniu do niej. Co to jest wirtualna rzeczywistość – właściwość wirtualnych obiektów, subiektów i relacji między nimi, jednakże nie posiadająca sposobności działania odwrotnego.

59. Status ontologiczny rzeczywistości wyznaczany jest przez podejście Parmenidesa byt jest, niebytu nie ma. W odniesieniu do Subiekta oznacza to życie w obliczu śmierci. Przy czym sposób życia subiekta odpowiada przyjęciu wyzwania śmierci, albo woli podejmowania eufemistycznej przedsiębiorczości, pozwalającej zapomnieć o śmierci lub nawet zaprzyjaźnić się z nią.

60. Z istoty wirtualnej rzeczywistości wynika, że cechy subontyczne takie jak życie i śmierć, realne i wyobrażone, przeszłe i przyszłe, nie są przyjmowane w niej jako przeciwstawne.

Tym samym ontyczny status wirtualnej rzeczywistości podobny jest do statusu snu, mitu przewidzenia. Wirtualna rzeczywistość Matriksu nie zdejmuje przeciwieństwa życia i śmierci zatem. Można podejść technicznie wirtualna rzeczywistość to cybernetyczna przestrzeń, w której znajdują się obiekty nie posiadające żadnego kontaktu z okracającą ją przestrzenią.

Czyżby każdy filmik reklamowy mógł pretendować do miana wirtualnego świata, oddzielnego świata i rzeczywistości?

61. Linia Platona to świat idei, symboli i ich symulaków. To linia Ojca. Linia Syna to linia Arystotelesa - świat zawierający treści świadomościowe, na który składają się swego rodzaju fenomeny. Linia Matki to linia materii, która wytwarza ducha. Ta linia idzie od dołu. Byt jest, niebytu nie ma.

62. Ontologiczny status wirtualnej rzeczywistości zależy od tego czy ta rzeczywistość jest socjalna czy też nie jest. Jest zawsze podwójna. Podstawowa rzeczywistość ma swój ontologiczny status determinowany mechanizmami socjum i indywidualum.

63. Wirtualna rzeczywistość ma głęboko schowane w swojej konstrukcji jakieś własne idee i ukryte znaczenia. W istocie wirtualna rzeczywistość jest projektem ontologicznej skrytości. Władza ontologicznym statusem ponieważ różni się od marzenia i fikcji. Tworzy przestrzeń przyczynowo-skutkowych działań, w której zanurzony jest jakiś rodzaj odpowiedzialności.

64. Chytrałość konstrukcji wirtualnej rzeczywistości polega na tym, że subiekt posiada w Matriksie określony stopień swobody, Im bardziej realny chce się stworzyć system, tym większy jest w nim stopień swobody, aż do stopnia w którym subiekt może przeciwstawić się systemowi.

65. Sens wirtualnej rzeczywistości jest taki, żeby skonstruować sferę wirtualnej rzeczywistości w granicach empirycznego świata i socjalnej reakcji subiekta, reakcji przeżyciowej a nawet ontologicznej odpowiedzialności. Przy czym rzecz w wirtualnej rzeczywistości powinna dysponować wtedy zarówno ontologicznymi właściwościami rzeczywistości jak i przywilejami swobody od tych właściwości.

66. Dla przyswojenia ontologicznego statusu projekt Wirtualna rzeczywistość nie może zakładać istnienia intersubiektywnej osobowości lecz będzie zmierzała do indywidualizacji charakterów. Wirtualna rzeczywistość nie może być zbyt ogólna ani pojedyncza.

67. Cechy poliontologiczności subiekta nie występują w realnej rzeczywistości.

Poliontologiczność subiekta przejawia się w:

- możliwości przejścia na stronę Matrixa
- wariacie niestabilnym, przejściowym, umożliwiającym bycie i tu i tu
- pozostania w wyjściowej rzeczywistości

68. Ekskluzja wyjścia bez wejścia. W realnym świecie subiekt działa na polu socjum, jest włączony w socjum, znaj jego prawa i zasady uczestniczy w jego replikacji. Na tym polega ontologiczna odpowiedzialność bytu subiekta. Podczepiony status rzeczywistości wirtualnej oznacza, że nie jest ona w całości determinowana przez socjum.

69. Status wirtualnej rzeczywistości jest podczepiony pod rzeczywistość podstawową. Sfera wirtualna kopiuje sferę socjum. Pytanie czy jest w stanie generować zachowania przypadkowe?

70. Wirtualna rzeczywistość daje świadomość nieobowiązywania praw fizyki. Relacje między rzeczywistością w całym, a realną wirtualnością. Specyfiką współczesnej filozofii jest zjawisko synkretyzmu światów. Chęć operowania rzeczywistościami w całości. Bez mała każdy reklamowy film jest światem wirtualnym. Przedrostek „wirt” świadczy o dualności tj. o dwóch częściach. Nie wolno zapominać, że Matriks zawiera słowo trik.

71. Kategoria statusu rzeczywistości wymaga zbudowania modelu epistemologicznego. Szanowni Panowie Profesorowie Filozofii. Uprzejmie proszę o sprawdzenie mojego nowego narzędzia analizy subiektywno-obiektywnej, którą amierzam wykorzystać ja do zbudowania schematów subiektywno-obiektywnych: kartezjańskiego, kantowskiego, Fichtego, Hegla, Husserla i Heideggera oraz Matriksu.

72. Bezpośrednią przyczyną powstania tego nowoczesnego filozoficznego narzędzia analizy subiektywno-obiektywnej była zadana przez prof. Zalewskiego praca pt. Statusy rzeczywistości w filmie „Matrix”.

73. Subiektywno-obiektywne narzędzie analizy Matriksa.

Klasyczny jednosubiektywny schemat S-O wzięty od Kartezjusza jest niepełny. W istocie mamy do czynienia z dwoma subiektywnymi. Wynika to ze specyfiki obiektów czyli rzeczy. Nazwa obiektu dotyczy jednostkowej rzeczy, tego „czegoś” (O_1) (mam w tym względzie jednoznaczne stanowisko dr Olecha) i jednocześnie jest klasą abstrakcji dla wszystkich tych obiektów (O_2). Wybieram w modelu filozoficzny kierunek Parmenidesa, który twierdził byt jest, niebytu nie ma. Byt jest prawdą tej rzeczywistości.

O_1 byt egzystencjalny – odpowiada na pytanie „jak”

O_2 byt kategoryalny odpowiada na pytanie „co?”

74. Mamy więc dwa obiekty bytowe jednego bytu jednostkowego; $O_1 = O_2 = O_j$ (obiekt jednostkowy). Sposobność – sposób odniesienia podmiotu do świata: rzeczy, idei; sposób w jaki z obiektu wydziela się przedmiot.

Akt sposobności = akt odniesienia do przedmiotu

Każda sposobność może być przedmiotem świadomości

Dwa rodzaje sposobności:

1) SP_1 zmysłowa danność (to co jest dane) np. to co jest spostrzegane, przedstawienie (wyobrażenie wtórne: uzupełnienie treści spostrzeżenia, wyobrażenie twórcze)

2) SP_2 myślowa danność (myślenie), akty kognitywne np. akt intencji znaczeniowej, akt rozumienia, uchwycenie sensu, akty asercji

75. Z nimi związane są dwa rodzaje refleksji R_1 i R_2 ; refleksja – procedura umocowania świadomości subiekta, realizacja sposobności

R_1 - refleksja przeżywania bytowego, obecności, sposobność SP_1

R_2 - refleksja kognitywna, akt kognitacji, akt myślenia logicznego, (akt asercji), KN

Sposobność SP_2

76. Dwa rodzaje subiektów:

- S₁ subiekt aktywny, szczegółowy, przeżywający, subiekt obecności, subiekt „Ja” , subiekt czasu, immanentny, (Dasain Heideggera) subiekt aktów emocjonalnych, główny reprezentant Ja, generator pragnień, producent toku aktów
- S₂ subiekt pasywny, ogólny, subiekt aktów, subiekt mnogi, transcendentny, źródło kogitacji, przyczyna myślenie , nie jest dany, przedstawiciel ciała, subiekt KN,

77. Świadomość to przestrzeń składa się z myślenia (kogitacji) i zdarzeń

Świadomość to pole i okno na świat, pole ekranu (Matriks ?) biegnące pole.

Uważanie, bycie uważnym pomaga koncentrować się na wybranym polu świadomości

Zobaczyć, dopatrzeć się w znaczeniu zrozumieć

Świat jest przedstawiony – leży przed

U Heideggera „Nicość” unicestwia, a tylko Kolektywna Nieświadomość może unicestwiać.

78. Myślenie to interpretacja świata lub myślenie intencjonalne

Horror daje przeżycie wewnętrzne, emocje związane z aktem nie są intencjonalne ale interpretacyjne.

79. Różnica między Matriksem – sfera intencjonalną, a Matriksem w kinie jako obrazem jest sferą interpretacji.

80. Modus życia i przeżywania. Życie to przeżywanie, emocje; życie egzystuje a (rzecz jest).

Matriks ma rację - człowiek funkcjonuje jak akumulator, trybie ładowania i rozładowania.

Pragnienia generują się w KN, ego ich nie dopuszcza do realizacji, wracają z powrotem do KN, KN jest akumulatorem ludzkich pragnień, libido, które realizują wolę ciała, wola wynikająca z natury i wola „ja” nasza wola związana z uważaniem. Człowiek to dwie wole. Wielość woli u Nietzsche’go, woli wiele i jest ich wiele. Wola władzy bierze górę, wola ciała może naruszać socjum

81. Każdy człowiek ogranicza swoją wolę, sposób od wewnątrz , poprzez powstanie i wykorzystywanie do tego świadomości , nazywa się to ograniczenia generacji ciała.

Sposób od zewnątrz z pomocą państwa – taki system nigdy nie wytrzyma opiera się na przemocy z zewnątrz , wygoda wspólnego bytowania, ograniczenia są związane są ze stratami. Natomiast od wewnątrz moc człowieka ogranicza jego żądze. Matriks realizuje wolę ciała, Matriks realizuje konieczność przemocy, która ogranicza jednostkę w jej woli bezpieczeństwo ograniczyć samowolę przyrody forma niewolnictwa, równości itp.

82. Osobowość jest procesem.

OBIEKT	SPOSOBNOŚĆ	REFLEKSJA	SUBIEKT
O1	SP1	R1	S1
O2	SP2	R2	S2
ΣOJ	ΣSPJ	ΣRJ	ΣSJ

Świat transcendentny = $\Sigma OJ + \Sigma SPJ$

Świat immanentny = $\Sigma RJ + \Sigma SJ$

BYT = $\Sigma OJ + \Sigma SPJ + \Sigma RJ + \Sigma SJ$

Sfera imaginacji (wyobraźni) = $\Sigma SPJ + \Sigma RJ$

83. Analiza Matriksu od strony dualności psychiki. W filozofii są zagadnienia dualne

Np. Kolektywna nieświadomość (nazywana też zbiorową nieświadomością) i świadomość.

Wszystko to co leży poza obszarem świadomości jest kolektywną nieświadomością.

Np. zjawiska i rzeczy w sobie. Rzeczy w sobie są warunkiem koniecznym zjawisk

Wszystko co nie jest fenomenem jest rzeczą w sobie. Miedzy rzeczą w sobie i KN (kolektywną nieświadomością) występuje ściśle podobieństwo i analogia. Jeżeli dwie rzeczy są podobne to stają się tą samą rzeczą – powiedział Leibniz.

84. Konceptualizacja problemu statusów rzeczywistości w Matriksie:

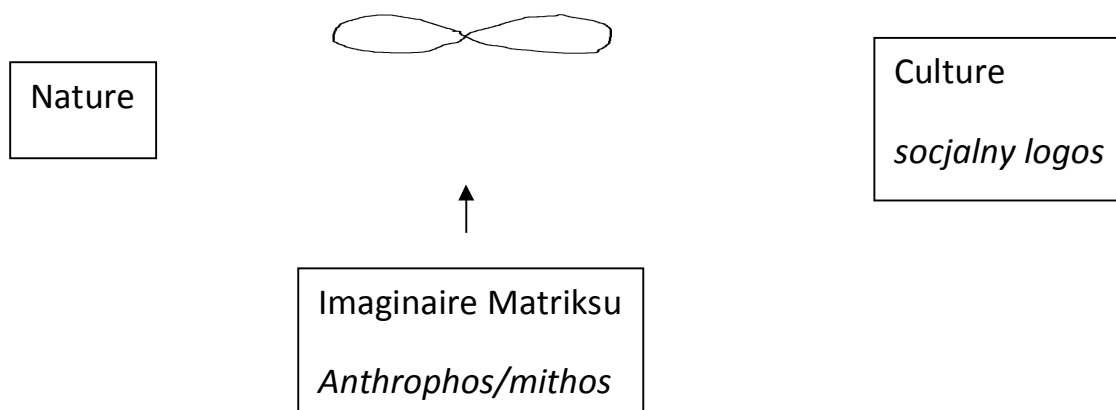
- rzeczywistość jest niepoznawalna rzecz sama w sobie tak jak KN
czymś na kształt KN zaszczerpionej w psychice człowieka i wydzwigniętej na miejsce ego,
- ego się przesunęło na miejsce superego
- w istocie KN czyli Matriks stał się osobnym subiektem, który działa na bohaterów, jest źródłem i przyczyną działań, aktywną i żywą przestrzenią.

85. Wyjaśnienia Matriksu należy szukać w mithosie, a nie w logosie.

Nie LOGOS wyjaśnia MITHOS, ale MITHOS jest strukturą LOGOSu.Matriksu. Logos jest diurnem, któremu udało się oderwać od imaginera. Człowiekiem, dzięki inicjacji i indywidualizacji uświadamia sobie, że jest człowiekiem. Antropologiczny trajekt to nie przedmiot (rzucone przede mną), także nie podmiot - leżące pod subiektem, a to co jest między nimi rzucone „danność” (Dasain), z którą mamy sprawę.

86. W ślad za Gilbertem Durandem proponuje Matriks nazwać trajektem: termin imaginaire - podmiot wyobrażający, przedmiot czyli to co wyobrażane, oraz samo wyobrażenie. Trajekt uosabia myśl o człowieku jako o przyrodzie, który myśli o przyrodzie.

KONSTRUKCJA MATRIKSU JAKO TRAJEKTU ANTROPOLOGICZNEGO¹

86. Istnieje tylko imaginacja. Imaginaire Duranda to Dasain Heideggera.

Opcje rozumu opierają się na bazowej rzeczywistości. Człowiek to trajekt.

Następuje likwidacja sprzeczności między subjektem i obiektem.

Trajekt okrążony jest śmiercią. Droga trajekta do śmierci to czas.

87. Matriks to nie halucynacja. Ponieważ halucynacja to percepcja, która odbywa się przy braku stymulacji rzeczywistości. Zatem Matrix nie jest pseudosymulacją – stymulacją fałszywą.

88. Dźwiękowe, obrazowe, zapachowe - każde wrażenie, jeśli nie ma stymulacji to halucynacja. Halucynare łącz. bredzić we śnie, wyobrażać sobie *hallucinantur*. *Hale* gr być prowadzonym w błąd *παράισθησι παράισθισι. Errai* błędzić gdzieś tam łącz. – błąd .

Ros. *Błut* , chodzenie w krąg, dookoła „bładi” kobieta która zablądziła.

89. Czy Matriks jest gnozą ?

90. Kto halucynuje – odrzuca istnienie Boga. Traci *ens creatum*, ego też przestaje istnieć jeśli nie jest *ens creatum*.

91. Skąd bierze się przedstawienie o subiekcie, że on jest. jako tym który ma percepcje i skąd bierze się ten byt który staje się przedmiotem percepcji u niego?

Z punktu widzenia tradycji podstawą tego przedstawienia jest Bóg kreator, który wyposaża subiekt i obiekt w bytowość. *Ens creatum* – dlatego że jest *creatum* jest *ens*.

Istotą Bytowości jest stworzenie przez Boga: Chr, Judaizm, Islam.

¹ http://www.ifbelgique.be/site/images/stories/fichiers/articles/FIF8_9_10/mverneyre_imaginaire.pdf, s. 22.

92. Matriks z monoteistycznej perspektywy staje się polem rzeczywistości jeśli z niego usunąć Boga twórcy z obrazu świata. Usunięcie Boga kreatora z obrazu świata z punktu widzenia religii monoteistycznej przekształca ten obraz w pole halucynacji dlatego, że nikt kto umieścił Boga w nawiasie, sam nie może zbudować ontologicznego bytu ani subiekta ani obiektu.

93. Kto halucynuje – ten kto odmawia istnienia Bogu. Subiekt percepcji i obiekt jako źródło percepcji są *ens creatum* (byt stworzony). Dlatego, są *ens* ponieważ są *creatum*. Jeśli odmawiają istnienia boga, tracą „ens” i właśnie dlatego, przestają być istotą, tracą ludzkie ego, tracą świadomość „ja”, jeśli to ego nie jest *ens creatum*, bo żeby być *ens creatum*, trzeba być ego *ens creatum* (człowiek, rzecz, bóg).

94. Matriks wykonuje zadanie demontażu wertykalnego creatio. Znaczenie pojęcia creatio. Słowiańskie - tworzenie od roz-tworzenie – pojęcie z języka myśliwych, zagnanie zwierzyny w pułapkę, hodowla bydła, przekształcenie zwierzyny w bydło hodowlane, jakieś formy, przekształcenie zwierza w bydło. Przekształcanie ziemi w zagon, w porządek.

Creatio rosnać care łac., tworzy się do co ma zdolność rośnięcia metafora z uprawy ; demiurg metafora z rzemiosła. Bóg zagania substancje bytu do porządku. Jeśli Boga nie ma to wszystko wolno. W świecie nie ma góry i dołu, prawej i lewej strony, wewnątrz i na zewnątrz, wtedy sam świat znika. Świat przekształca się w halucynację z której znika percepcja, i ten kto jest subiektem percepcji - podmiot staje się problematyczny.

95. Świat realny jest halucynacją, a Matriks jest światem realnym – wracamy do Platona.

96. Już Kant postawił problem o rzeczy samej w sobie; podszedł do problemu halucynacji przy ontologicznych podstawach bytu obiektu. Jeśli przeczytać uważnie Krytykę Czystego Rozumu dojdziemy do wniosku, że subiekt tak samo jak obiekt nie posiada podstaw ontologicznych.

97. Zwykle zwracamy uwagę na to że kantowska rzecz w sobie odnosi się do obiektów. Jeśli popatrzymy na epokę moderny jako na taką, która wynosi Boga za nawias, otrzymujemy pole halucynacji. Epoka moderny to epoka halucynacji jeśli popatrzeć na nią oczami religijnego człowieka lub niereligijnego ale też i takiego który jest przekonany, że ontologia bytu pochodzi od czegoś z zewnątrz, a nie od propagandowych i hasłowych „systemów”.

98. Taka okazała się też postmoderna, która na początku nie miała nic przeciw modernie (oprócz Auschwitz).i która śledziła modernę, przyjęła tezy Kanta, że istnienie subiekta i obiektu jest nie do udowodnienia, a na końcu uczyniła go swoim prorokiem.

99. Upaniszadach świat opisywany jest jako ułudą czy iluzją (Maja). Matriks to zabawa, gra dla homo ludens; mamy drugi typ filozofii w sensie dialektycznym.

100. Człowiek to ten kto został wrzucony w grę, człowiek istota kłamiąca i okłamywana, oszukująca i oszukana. Jaka realność? – maja, iluzja iludens grający, znajdujący się w stanie gry „i luddens” będący w grze. Gra nie przeciwstawia się realności . ale czemuś co jest nieruchome, ponieważ gra to jest ruch. Iluzja to bycie w grze, bycie w ruchu, w stanie gry. Homo iludens – człowiek w grze, w stanie iluzji, jako część procesu globalnej iluzji. Człowiek przedstawi się jako fragment halucynacji. Świat to gra i iluzja , w świecie nic nie jest tożsame same z sobą, o dystansie tego co się robi, podwójnym znaczeniu. W świecie iluzji Matriks jest realnością.

101. Iluzoryczność świata jako stan gry, o tym kto z kim gra pisał Heraklit wieczność to grające w kości dziecko, które ma odniesienie do panowania , do władzy „Wieczność — to dziecko, które się bawi — królestwo dziecka”. Nie ma różnicy między czystym a brudnym zabronionym i dozwolonym. Stan fundamentalnego oszustwa , przebudzić się ale czy na pewno trzeba budzić prostych ludzi. Nie budzić się i nie spać. Właściciel realności jest oszukany, nie jest legitymizowany do rządzenia, przebudzony i władający dziecko Dziecku królestwo = rządzić może realnie jako grający, zwykły się nie sprawdza bo jest zbyt poważnie odnosi się do swoich obowiązków.

102. Koniec świata to koniec iluzji według braci Wachowskich . Czy świat może być bez końca ? Ludzie myślą, że Matriks to film. Świat może nie mieć końca, ale na pewno ma już jego początek.

103. Matriks to swobodny stan istniejący przy braku obiektu , przy braku reżysera, kina telewizji a nawet bez subiekta. Matriks jest bardziej interesujący od realności.

104. Nie możemy pojąć jego istnienia. Bóg daje na ból tego, że my nie jesteśmy nim. I nigdy się nim nie staniemy. Neoplatonicy potwierdzali Wieczność świata, który lepszy czy gorszy nie może nie być iluzją i nie może nie być iluzji. Realnie Bóg daje nam Ból, jedyną formę istnienia.

105. Wchodzenie i wychodzenie z Matriksa. W samym akcie iluzji założone jest cierpienie i piekło. Cierpienie to jedyna forma istnienia. Czy wato jest uciekać od cierpienia. *Mane prodos* i *epistrafę* trzy globalne momenty. Jedno jest tożsame z sobą samym, stan *mane* , brak zmiany; po czym wychodzi z *prodos*, z samego siebie do granicy, konstruuje iluzję, grę i wraca to *epistrafę* - do samego siebie, na tym polega cała dialektyka świata. *Prodos* ruch od, *epistrefa* ruch do. Od początku do końca od końca do początku.

106. Absolut to coś co nie ma początku. Chociaż zdarzają się wyjątki (*Absolute beginner* Dawida Bowie). *Epibole* intuicja intelektualna - Proklosa ruch *epibole* obejmuje dwa ruchy, jednocześnie *prodos* i *epistrefa*, wyjście z absolutu i powrót do absolutu. Jest to jednocześnie stworzenie i rozpad iluzji. *Epibole* to duchowe działanie które łączy wyjście po za granicę Absolutu i powrót do siebie jednocześnie. Kolektywna nieświadomość Matriksu jest transcendencją. Takie duchowe działanie, które oznacza syntezę dwóch przeciwstawnych zjawisk *prodos* i *epistrefa*. Wyjście z Matriksa i wejście do Matriksa. Myśleć znaczy dochodzić do granicy *πρόδος* (to *prodos*), a następnie wracać *επιστροφή* (to *epistrefa*).

Proklos określił prawo rządzące powstawaniem wszystkich rzeczy, które pojmował jako proces kołowy, ustanowiony przez trzy momenty:

- przebywanie (*μονή*) – pozostawanie, trwanie zasady w sobie,
- wychodzenie (*πρόδος*) – wyjście z zasady,
- powrót lub nawrócenie (*επιστροφή*) – ponowne złączenie z zasadą

Mane, *prodos* i *epistrefa* wejście do świata iluzji i podążanie w nim by z niego powrócić

Wchodzenie i wychodzenie z Matriksa to dialektyka świata. O jak ciągle szukanie siebie. Z powrotem do samego siebie. Intelektualna intuicja *epibole* u Proklosa, ruch *epibole* jednocześnie stworzenie iluzji i jej usunięcie

107. Przeżywamy świat jak koniec i koniec jak świat. Obraz przedstawiony w Matriksie to nie świat bez końca, ale koniec świata bez końca. Przeżywamy świat jak koniec ale nie tak jak to co nastąpi jednorazowo, lecz przeżywamy świat jako swój własny koniec i ten koniec jest światem Matriksa. To co możemy przeciwstawić iluzji też jest iluzją.

108. Boga nie jest Matriks.